

fliste dem altfor ofte. At de i den Henseende skulle faae en altfor besværlig Function, troer jeg heller ikke er af stor Betydning, og jeg skal derfor antage, at man meget vel kunde blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende, men denne Forandring er dog, som sagt, ikke saa stor, at jeg skal modsætte mig dens Vedtagelse, hvis det ærede Thing forøvrigt maatte finde, at kunne gaae ind derpaa. Hvad § 3 angaaer, kan jeg for mit Bedkommende heller ikke have Noget imod, at at den forandres i Overensstemmelse med, hvad Udvalget har foreslaaet, thi Resultatet vil dog i Hovedsagen blive det samme som det, man har tilsligtet opnaaet ved Lovforslaget.

L. C. Larsen: Der staaer i Udkastets § 1: „Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen skal indtil videre bestaae af et Havneraad og en Havneforvaltning“. Der synes deri at være antydet, at man kun har tænkt sig Loven som midlertidig, hvilket jeg ogsaa ønsker, at den skal være, og jeg troer derfor, at det vilde være rigtigt bestemte at tilkjendegive, hvad det er, man skal se at naae, nemlig at Bestyrelsen af Havnevesenet gik over til Communalbestyrelsen. Derved vedligeholdt man ogsaa Bestemmelsen i Loven af 4de Marts 1857 om, at Havnevesenet kan gaae over til Magistraten, og det kan dog ikke være Tanke ved denne Lov at ville ophæve den nævnte Bestemmelse, der vil blive bestaaende, naar mit Forslag om, at „indtil videre“ forandres til „indtil samme kan henlægges under Kjøbenhavns Magistrat“, maatte finde Bifald.

Sage: Det forekommer mig ikke, at de Forslag, der ere stillede til § 2, og de første af dem, der ere stillede til § 3, ere af stor Betydning, men netop derfor seer jeg ikke, der er Anledning til at gaae ind paa dem, naar man derved maa frygte for, at Loven ikke skal komme ud. Hvad det sidste Forslag til § 3 angaaer, da troer jeg rigtignok, man maa have megen Betænkthed ved at gaae ind derpaa, thi det forekommer mig dog ønskeligt, at man, saaledes som skeet er i det andet Thing, giver nærmere Bestemmelser om Myndighedens Græns-

ser med Hensyn til de aarlige Budgetter, de Forslag, der ledsage dem, Revisionen og Decisionen. Jeg troer ikke, at det fra Rigsdagens Standpunkt er rigtigt at skyde Afgjørelsen af saadanne Spørgsmaal om Myndighedens Begrændsning fra sig, og ligesom vi tage Beslutning med Hensyn til selve Administrationens Ordning, saaledes troer jeg ogsaa, det er ønskeligt, at Loven optager Hovedbestemmelserne om Myndigheden. — Der er et Spørgsmaal, som har større Betydning, end den ærede Ordfører synes at ville tillægge det, nemlig det om Laans Optagelse. Ved at tilføje en Bestemmelse, som antyder derom i Slutningen af § 3 opnaar man ikke det, som den ærede Ordfører synes at mene, nemlig at vedtage det, som Landstinget har vedtaget i saa Henseende, thi efter Lovforslaget skal Havneraadet give Samtykke til Laans Optagelse, og jeg troer, at det er af ikke ringe Betydning, at man holder derpaa. Naar der er Spørgsmaal om at trække Beretning paa Esterlægten, saa troer jeg, det er vigtigt, at de Autoriteter, der have med Sagen at gøre, give deres Samtykke, selv om dette ikke ellers behøves med Hensyn til andre Sager. Det er af en ganske anden Betydning for Havnen i det Hele, om et Laan skal optages, end om en Udgift kan afholdes af de aarlige Indtægter, og jeg skal saaledes bestemt tilraade, at man holder paa det foreliggende Lovforslag, og ikke, saaledes som Udvalget har foreslaaet, forandrer Principet med Hensyn til Betingelsen for Laans Optagelse.

Ordføreren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Laan skal jeg blot bemærke, at det Standpunkt, hvorpaa Udvalget i den Henseende har stillet sig, er fuldkommen konservativt, saa at det forbliver, som det nu er. Den eneste Fremgang, der i saa Henseende vil ske, er, at intet Laan skal kunne optages, uden at Havneraadet først er blevet hørt, men for at komme til en Samstemning, for at faae Loven ud, er man gaaet udenom det Spørgsmaal, om Havneraadet skal være bemyndiget til at give sit Samtykke. Saaledes har Sagen stillet sig for Udvalgets Fleertal.